

PONÈNCIA POLÍTICA DEL PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA-ENTESA

*Anem creixent, ens fem més forts cada dia,
mai no perdem l'esperança i seguim avançant.*

Pau Alabajos

Les dones i els homes del PSM-Entesa ens hem compromès en una lluita que ve des del fons dels segles, de la dignitat dels desposseïts i de les ànsies de llibertat de les persones i els pobles sotmesos.

No som els primers que transitam per aquest camí, però és aquí on som i on volem estar, dempeus per a crear els fonaments d'una Mallorca sostenible, justa i lliure. Volem construir una relació de respecte entre els humans i els pobles i d'integració amb la resta de la naturalesa.

Més enllà de la situació d'emergència actual, la nostra lluita és una carrera de fons cap a un model social, econòmic, ecològic i nacional clar; qualsevol canvi només es podrà sostenir en el temps si la democratització de la cultura i l'educació van unides a l'acció política. Som un partit que vol guanyar eleccions, però no ens conformam amb canviar els governants: no ens interessa el poder per ell mateix, sinó perquè és un instrument més, en unió dels moviments socials, per a canviar la societat.

Aquest és el nostre compromís.

COMPROMÍS AMB LES PERSONES

La greu crisi que hem patit i patim a la gran majoria dels països desenvolupats ha fet que els marcs de referència que hi imperaven, tant econòmics com polítics, socials i morals, hagin trontollat i siguin posats en qüestió. Alguns sistemes que es consideraven sòlids han demostrat la seva fragilitat i incapacitat d'adaptar-se als nous temps; d'altres s'han d'actualitzar: la socialdemocràcia ha anat reculant fins arribar al Tractat de Lisboa i a la redacció del TTIP o del CETA, on el neoliberalisme imposa les seves condicions. Mentre es duu a terme aquest debat, s'està aplicant la llei del més fort i els ja privilegiats estan sortint encara més beneficiats a costa de la gran majoria, que veu perdre drets i recursos, sobretot les grans corporacions multinacionals i el sistema financer especulatiu que han generat la crisi.

Les dades de l'informe Oxfam són demolidores: al 2015 a l'Estat espanyol, les 20 persones més riques tenien tant com els 14.031.000 persones amb menys recursos; al món aquesta equiparació és de 62 a 3.600.000.000. I això s'aguditza de cada vegada més: en els darrers 15 anys, els actius del 30% de la gent més empobrida han crescut un 3%, mentre que els del 10% de gent més rica es disparaven un 56%.

És innegable que ens cal dur a terme canvis profunds, i ens cal fer-ho de forma ràpida i coordinada amb moviments d'arreu del món. El PSM-Entesa advoca per recuperar la

noció de *res pública* sorgida de la Revolució francesa com a garantia de la construcció d'un projecte sòlid, allunyat de tendències i moviments líquids, característics de les noves concepcions liberals dels afers públics; la consolidació del seu projecte s'ha de produir a través d'enfortir el republicanisme modern i els valors que li són propis: llibertat, igualtat i fraternitat entre tots els humans.

El PSM-Entesa, que s'entronca en el socialisme democràtic, situa les persones i l'entorn que possibilita la vida en el centre de la seva activitat, en el que podríem anomenar "humanisme polític".

La forma d'avançar cap a un model econòmic sostenible més just i igualitari, alternatiu al capitalisme, és indubtablement democràtica i multipartidista, i el PSM-Entesa té la voluntat de ser-hi majoritari, i per això cal ser prou transversal i tenir vocació de governar. Les majories no s'aconsegueixen en base a renúncies, sinó gràcies a la capacitat de convertir el propi discurs en hegemònic, de captar l'atenció ciutadana i il·lusionar-la amb el projecte que s'ofereix: és la creació d'un relat de lluita compartida.

En aquest camí cap a una societat sense classes estratificades o subordinades unes a altres, el PSM-Entesa té la voluntat ferma d'instaurar l'economia del bé comú, per tal de modificar el model actual de funcionament monetarista i mercantilista. A més, el PSM-Entesa afavorirà el model cooperatiu com a forma preferent de propietat dels béns de capital, ja que comparteix els valors que li són inherents (l'autoajuda, l'autoresponsabilitat, la democràcia, la igualtat, l'equitat, la solidaritat, l'honestedat, la transparència, la responsabilitat i la vocació social); també es protegiran les empreses petites i familiars, així com l'autoocupació, models actualment majoritaris i que en la seva quasi totalitat s'han mostrat respectuosos amb el medi ambient, coneixedors i defensors de la nostra identitat, basats en la innovació, i oberts al creixement econòmic, però sostinguts i sostenibles.

En aquest procés, també propugnam una fiscalitat progressiva i justa (amb predomini dels impostos directes sobre els indirectes), que permeti redistribuir la riquesa i assegurar el manteniment dels serveis públics.

Entre els serveis públics cal destacar l'ensenyament, la salut i els serveis socials, en els quals el PSM-Entesa defensa un model plenament públic i universal. L'educació ha de ser laica i arrelada al país, i ha de tenir una vocació de transformació social i d'afavorir el progrés comú.

I evidentment defensam la propietat pública dels sectors estratègics de l'economia, on la doctrina liberalitzadora no ha anat acompanyada d'un millor servei ni una major accessibilitat per al gruix de la població, més aviat al contrari: s'han imposat els criteris de guany empresarial per sobre de l'interès general.

Per això, el PSM-Entesa lluitarà per a la recuperació dels serveis públics privatitzats o concessionats: gestió, recaptació i liquidació de tributs; aigües; clavegueram; residus; etc.

La lluita per a la transformació no la feim sols: defensam el paper dels sindicats i les

experiències transformadores que han sorgit els darrers anys i que abarquen des de la comercialització de l'energia fins al sistema bancari, on el ja citat cooperativisme ha esdevingut una llavor incipient d'economia social al servei dels interessos de la gent.

La feina és un dret sistemàticament conculcat. L'atur ha arribat a percentatges insuportables en la nostra societat, especialment entre els més joves i d'una forma dramàtica en la gent de més de 50 anys. La redistribució de la riquesa i la democratització de l'economia amb tota seguretat reduirà la desocupació, però a les Illes Balears s'ha de d'anar més enllà i revisar el monocultiu turístic, que resulta empobridor i que cal repensar ja que ha arribat a nivells de quasi col·lapse. Cal apostar per la diversificació de l'economia, amb especial esment a l'agricultura, la pesca, la ramaderia, l'artesania i la indústria, atenent a criteris de sostenibilitat, així com la redefinició del sector de la construcció. Cal que es compensin les importacions productives i les exportacions perquè els productes mallorquins siguin competitius.

Altres drets que es conculquen de forma insuportable són el dret a l'habitatge, a l'alimentació i al mínim confort, cosa que s'ha posat especialment de manifest arran de l'actual crisi econòmica, amb els desnonaments i les cues als menjadors socials com a mostra més sagnant. El PSM-Entesa considera que cap altre dret pot contraposar-s'hi, aplaudeix les mesures que es duguin a terme per a solucionar la situació, i manifesta que ha de ser la principal prioritat de qualsevol govern.

Cercar la igualtat en l'economia ha d'anar acompanyat del trencament de les altres eines d'explotació i submissió social pròpies del sistema actual: hem de rompre amb l'heteropatriarcat que ha marginat dones, gais, lesbianes, bisexuals i transexuals, així com amb la xenofòbia i el racisme.

Evidentment, el PSM-Entesa és un partit laïc i laïcista, idea que arrela en l'humanisme renaixentista i en la Il·lustració, i que defensa la independència de la persona, de la societat i de l'estat de tota influència de la religió, que considera que s'ha de desenvolupar, en tot cas, en l'àmbit privat i personal. Per tant, el PSM-Entesa defensa que les institucions públiques no han d'interferir en els diferents credos ni han de col·laborar amb cap religió en concret.

En definitiva, el PSM-Entesa defensa una societat on es respectin i es garanteixin els drets humans i els democràtics, i on les llibertats col·lectives siguin les garants de les llibertats individuals.

A la vegada, cal que els polítics transformadors plantin cara a una de les altres conseqüències de la crisi de principis de segle: la ruptura entre la societat i la política per mor d'una corrupció que en alguns partits, sobretot de la dreta, ha arribat a ser sistèmica. Per això cal que la gent honesta es mostri sense complexos, i el PSM-Entesa té un historial de lluita altruista, coherent i íntegra que l'avalua; però també cal que es basteixin les eines legals per impedir que la corrupció torni a succeir.

COMPROMÍS AMB EL PAÍS

El PSM-Entesa és un partit que no entén la nació en la seva concepció romàntica, és a dir, com un ens transcendent a les persones, ja sigui per fonaments històrics, culturals o ètnics; l'entén com la voluntat de la ciutadania d'existir com a col·lectiu sobirà, independentment de la configuració política que aquesta nació adopti però sempre amb el dret irrenunciable a l'autodeterminació.

Això no vol dir que es menystinguin els elements d'identificació o cohesiu, sinó que precisament se situen i es valoren en aquest pla, com no pot ser d'una altra manera en un món globalitzat i en una Mallorca culturalment plural. El nacionalisme del PSM-Entesa és eminentment d'esquerra, basat en la justícia social, la sobirania popular i l'autodeterminació nacional (tant política com econòmica).

El PSM-Entesa parteix de l'existència d'un sentiment d'identificació sentimental amb l'illa per part de la majoria de la població, un acceptació de Mallorca i les Illes Balears com el marc administratiu propi i un reconeixement en creixement dels Països Catalans com a marc cultural i històric, sense que tot això entri forçosament en contradicció amb altres espais de pertinença individuals i col·lectius més o menys estesos (amb l'espanyol com actualment majoritari).

No defugim el debat principal entre el nacionalisme d'esquerres i d'alliberament mallorquí: quina és la nostra nació? N'hi ha que se senten part de Mallorca, d'altres de Balears i d'altres dels Països Catalans. Creim que totes elles conflueixen en la proposta política de fer caminar Mallorca cap a la plena independència nacional, entesa com l'exercici constant del dret a l'autodeterminació, per tal d'assegurar l'existència dels Països Catalans i la seva llibertat social. Evidentment el PSM-Entesa col·laborarà amb altres forces de les Illes Balears, el País Valencià i molt especialment -pel moment en què es troba- Catalunya, perquè es reconegui (o es respecti) el dret d'aquests pobles germans a autodeterminar-se i puguin exercir-lo per a esdevenir estats independents.

Tanmateix, el debat que ens ateny és de quina estructura política volem dotar Mallorca i quina relació estableix amb altres territoris.

Com hem dit, el PSM-Entesa lluitarà socialment per a crear entre les mallorquines i els mallorquins una consciència majoritària de ser col·lectiu, i lluitarà políticament per a la consecució del seu dret a decidir. Un cop aconseguit, el PSM-Entesa defensarà que Mallorca esdevingui un estat independent, que no isolat: concertarà, de forma lliure, estructures polítiques estables amb la resta de Balears i Pitiüses i amb la resta dels Països Catalans, amb qui a més de compartir llengua, història i cultura comparteix uns intensos llaços econòmics. També es conformaran pactes i organitzacions de col·laboració amb els pobles de la Mediterrània, Europa i el món.

Mentre s'ateny la consecució d'aquest estat, el PSM-Entesa lluitarà per incrementar el nivell d'autogovern de les Illes Balears i de Mallorca:

A nivell intern, el Consell ha d'acabar sent el vertader govern de l'illa, amb capacitats executives i legisladores, i el Govern Balear un coordinador i un representant cap a l'exterior.

A nivell extern, el PSM-Entesa col·laborarà amb les forces transformadores espanyoles en la conversió d'Espanya en un estat federat o confederat entre els diversos pobles que el conformen, sense oblidar el dret a l'autodeterminació ni la finalitat pròpia de la independència.

Quan parlem de sobirania, autodeterminació o dret a decidir ho feim en la seva concepció més àmplia: efectivament és la capacitat de definir l'estructura política en què volem viure, però també fa referència a la participació i capacitat de decisió continuada de la ciutadania sobre qualsevol tema que li afecti. D'aquí veu la nostra principal força i aposta: el municipalisme, ja que els ajuntaments són les institucions més properes als ciutadans i que per tant poden dur a terme de forma més senzilla i efectiva aquest procés de tornar la sobirania a la gent.

L'actual finançament de les Illes Balears és un espoli, en què hi ha un transvasament constant d'una quantitat insuportable dels recursos de la nostra comunitat autònoma cap a altres regions (d'entre el 10 i el 14% del PIB, segons els càlculs); un transvasament, a més, imposat i decidit des del govern central. Aquest espoli ha fet que els balears visquem amb encara més duresa la crisi i haguem perdut, els darrers 10 anys, un 15% de renda per càpita.

El PSM-Entesa promou la solidaritat entre els pobles i defensa que Mallorca sigui solidària amb altres territoris més desafavorits, sense que això suposi l'emprobriment social i la impossibilitat de prestar els serveis públics propis. Per això, i mentre no tinguem plena capacitat de decisió sobre els nostres recursos, defensam fixar un màxim percentual del PIB com a transferible a altres països.

El PSM-Entesa, mentre les Illes Balears segueixin essent una comunitat autònoma espanyola, defensa que l'única manera de garantir un finançament just passa per un model que respecti el principi que la riquesa es gestioni i decideixi en el lloc on s'ha recaptat, tot reservant una part per a la solidaritat interterritorial i per a sufragar les despeses comuns del sistema. En resum, el concert econòmic solidari.

L'espoli fiscal actual suposa la major trava perquè el nostre govern autonòmic pugui disposar de doblers per a fer front a les necessitats socials sense fer retallades ni recórrer a endeutament extern amb interessos d'usura. A dia d'avui, els impostos dels ciutadans balears que se'n van a Madrid i no tornen equivalen anualment al pressupost de tota la comunitat autònoma. Un robatori que inclou la paradoxa que amb la nostra pressió fiscal – una de les més altes – tenim serveis pitjors que a altres bandes que recullen el nostre espoli.

I a tot això hi hem d'afegir el fet que el Govern espanyol discrimina sistemàticament les Illes Balears als pressuposts generals de l'Estat, deixant les illes a la coa de les inversions per habitant, i amb continus incompliments dels convenis i compromisos adquirits.

El PSM-Entesa és un partit catalanista, i defensa que la llengua catalana és la principal aportació col·lectiva dels mallorquins i les mallorquines a la humanitat, a més d'una senya

d'identitat i d'identificació col·lectiva.

El català, la llengua pròpia de Mallorca, ha estat menyspreada i perseguida durant segles, i malgrat la cooficialitat de què ha gaudit els darrers trenta-tres anys, segueix patint una falta absoluta de normalitat i és minoritària en moltíssims àmbits socials. A més, els gonellistes i castellanistes han revifat el seu secular atac, amb la legislatura Bauzá com a màxim exponent però sense que els puguem considerar vençuts malgrat el triomf electoral de les forces més o menys conscients i autocentrades. A més, el cosmopolitisme global suposa un repte per a les llengües minoritzades i les minoritàries.

El PSM-Entesa entén que si no es garanteix que el català sigui necessari no només a l'àmbit oficial sinó també en la vida quotidiana, i que tots els habitants de Mallorca hi siguin competents, no es redreçarà la situació actual i el procés de substitució per part del castellà no tindrà aturada.

Per això el PSM-Entesa defensarà el procés de normalització lingüística però reprès d'una forma molt més ambiciosa: el català ha de ser la llengua oficial principal, i els seus parlants han de veure garantits els seus drets en tots els àmbits socials. Això, evidentment, sense menyscabar drets dels mallorquins que parlen altres llengües, especialment el castellà, que també s'han de garantir.

El PSM-Entesa creu en la igualtat de totes les persones, i en conseqüència es proclama evidentment republicà. La monarquia és un anacronisme, una rèmorra de l'antic règim, que ha de ser abolida per a permetre l'elecció democràtica del cap d'estat.

COMPROMÍS AMB LA TERRA

El PSM-Entesa proclama com una de les seves prioritats la lluita contra el canvi climàtic, alhora que defensa el territori de Mallorca, molt limitat.

La Terra ha registrat dècades de creixement econòmic sense control, capitanejat per les grans estructures financeres que han fet servir els governs com a simples teresetes al seu servei. Vivim una crisi ecològica sense precedents a la història de la humanitat. És hora d'impulsar un canvi de paradigma, centrat en l'economia verda.

El nostre objectiu és millorar les condicions de vida de les poblacions de tot el planeta, començant per la nostra, i tornar a definir la relació entre els humans i la natura. Impulsem una economia que posi l'accent no tant en el creixement del producte interior brut, sinó en el seu manteniment sostenible, fins al punt d'arribar, si cal, a processos de decreixement.

El territori mallorquí s'ha vist sotmès a fortíssims interessos especulatius, la qual cosa ha duit dues conseqüències: l'augment del preu de la terra (i la conseqüent expulsió de les classes populars a l'hora de posseir-la) i la urbanització i "turistificació" massiva -legal i molt sovint il·legal- del sòl mallorquí. Això ha provocat una lenta però inexorable minorització de l'activitat agrària -que es manté com a tasca heroica- i la sobreexplotació dels recursos naturals, com ara l'aigua.

El creixement humà a Mallorca s'ha de centrar en els nuclis urbans existents, i hem de caminar cap a un model on fora d'aquests no es pugui construir cap habitatge i evidentment tampoc cap edifici lligat a activitats alienes a l'agricultura.

I pel que fa al creixement a nuclis urbans existents, aquest creixement també s'ha de condicionar a l'existència d'habitatges buits.

El PSM-Entesa potenciarà l'agricultura, la ramaderia i la pesca com a activitats mantenidores del territori i el paisatge, i que alhora permeten una producció de proximitat que minva la petjada ecològica del consum. Tanmateix, cal que es garanteixi la sostenibilitat i en el cas de l'agricultura, que es camini cap a cultius ecològics, alhora que se'ls permet la viabilitat i la competitivitat, i per això s'ha de conscienciar la gent i s'ha de garantir que els productes propis siguin consumits de forma prioritària als hotels.

El turisme ha sobrepassat les capacitats naturals de l'illa, fet que provoca que a l'estiu l'illa entri en un col·lapse mediambiental. Per això, indubtablement cal emprendre mesures de decreixement i optimització dels beneficis socials de la planta existent. Hem de potenciar la qualitat per damunt de la quantitat.

El model viari no pot ser més desenvolupador; la xarxa actual és suficient, i basta garantir-ne la conservació i millora en aspectes com la seguretat o la comoditat, sempre amb el mínim impacte territorial i paisatgístic. El PSM-Entesa aposta per potenciar el transport públic, que de cap manera pot ser accessori sinó vertebrador.

La generació d'energia verda és un sector basat en la innovació i la tecnologia amb un gran potencial econòmic. El PSM-Entesa hi aposta, i prefereix les microinstal·lacions – solars fotovoltaïques, eòliques, biomassa-, que treballant en xarxa poden aconseguir efectes molt positius d'estalvi energètic, de generació de llocs de treball de qualitat, i de creació d'un sector empresarial vinculat a la innovació i a la tecnologia. Tanmateix, som conscients que arribar a un percentatge suficient com per a permetre una certa sobirania energètica i per mor de la urgència que presenta el canvi climàtic, es podran acceptar de forma transitòria grans instal·lacions no permanents (sempre que siguin els poders públics qui en fixin la ubicació). També es preferirà, sempre atenent a les possibilitats pressupostàries i sense que això en freni el desenvolupament, que aquests poders públics n'ostentin la propietat (car és un sector econòmic eminentment estratègic).

El PSM-Entesa impulsarà un nou paradigma de residus, en què se'n generin molts menys i se'n reutilitzin i reciclin la major part. No podem consumir i generar residus com fins ara: el model és insostenible i les mesures en aquest sentit han de ser contundents i ràpides.

El PSM-Entesa defensa la biodiversitat de Mallorca com un dels nostres patrimonis més importants i afirma que ha de ser protegida amb la màxima contundència, alhora que es manifesta a favor del benestar animal.

Defensem l'existència d'una fiscalitat verda, perquè els sectors que causen un impacte ambiental han de contribuir a redreçar la situació.

COMPROMÍS AMB EL MÓN

El PSM-Entesa creu, com ja s'ha dit, en la construcció europea i mediterrània i defensa una Europa i una Mediterrània dels pobles, la justícia social, la democràcia i la solidaritat, en què la finalitat sigui millorar la qualitat de vida de les persones.

Parlant d'Europa, no es pot acceptar que un estat dicti la política de la Unió, ni que ho facin un pocs dirigents, sinó que ha de prevaldre la decisió de la sobirania del conjunt de la ciutadania europea, recollida al Parlament. L'Europa federal a què aspiram no és un club d'estats, és una unió de persones.

No hi ha dubte que les polítiques dutes a terme per la UE en els darrers anys han significat un retrocés important. Les polítiques d'austeritat i de retallades de drets socials; les deficiències del disseny de l'Euro; la manca d'un Banc Central Europeu que fes alguna cosa més que vetllar per evitar la inflació; la preponderància del Consell Europeu (representant dels interessos dels diferents estats membres) en detriment de la Comissió Europea (que en principi representa i defensa els interessos de la Unió i que hauria de ser el motor de la integració); el reduït paper i atribucions del Parlament... són tots elements que han actuat contra la idea primigènica de la Unió Europea.

Avui els interessos dels grans i poderosos s'imposen sobre la majoria. Els grans estats, especialment Alemanya, imposen els seus interessos sobre la resta. Els interessos dels totpoderosos "mercats", és a dir els grans poders financers i especuladors, s'imposen sobre els drets i la sobirania de la ciutadania i fins i tot dels estats; el TTIP i el CETA en són un clar exemple.

Per això consideram que la Unió Europea s'ha de redefinir des dels seus fonaments: els vells estats han de cedir sobirania cap a dalt (per enfortir unes institucions federals controlades de manera efectiva pels poders democràtics) i cap a baix (per enfortir les regions i els pobles, unitats polítiques més properes als ciutadans i al territori), tot acceptant i enfortint la seva diversitat interna.

I el canvi radical en el camp econòmic es concreta en el cessament de les polítiques d'austeritat, i en el fet de posar en el centre el relleu i el desenvolupament de l'ocupació de qualitat mitjançant un Pla Europeu d'Inversions, amb un pressupost europeu digne d'aquest nom i dirigit a la recuperació. En definitiva, cal prioritzar els drets socials per sobre de les llibertats dels poders econòmics.

Pel que fa al camp social es tracta de restablir la cohesió i la justícia social i el reforçament de la solidaritat entre països dins de la UE.

Cal fer unes polítiques fiscals més justes i efectives, i s'ha de combatre l'evasió, l'elusió i el frau per tal de garantir els serveis públics, segons el que disposa la Carta de Drets Fonamentals.

En el camp polític l'alternativa passa per impulsar la democràcia que garanteixi la transparència, la legitimitat de les institucions de la UE, en especial pel que fa al control

del govern de l'economia de la Unió. En aquest camí el Parlament Europeu ha de reforçar el seu poder i la seva capacitat legislativa i de control, articulant les seves competències amb les dels parlaments nacionals.

L'alternativa a l'actual decadència europea derivada del control hegemònic de la dreta i la submissió de la socialdemocràcia ha de ser producte de la pressió política i social de les forces alternatives. Els moviments socials europeus i l'esquerra alternativa i ecologista han de pressionar al carrer i a les institucions per aconseguir establir una nova majoria social i política, tot forçant un nou posicionament de la socialdemocràcia.

Cal canviar l'actual política migratòria tancada i policial, perquè a més Europa necessitarà la immigració per al seu futur. Cal una lluita decidida contra els fenòmens racistes, xenòfobs i els extremismes nacionalistes, que només serà possible amb els canvis de les polítiques econòmiques i socials actuals.

Un apartat especial per la seva actualitat mereixen els refugiats: és indigne que es pretengui posar barreres a gent que està fugint de la guerra o de la persecució per raons d'ètnia, religió, nacionalitat, pertinença a un grup social o opinions polítiques.

Tanmateix, si es pretén una immigració ordenada i es volen evitar les onades de refugiats, així com el terrorisme internacional, cal que posem solució al problema des de l'arrel: el neocolonialisme, l'explotació de recursos del Sud per part d'empreses del Nord a través del control polític i fins i tot bèl·lic dels països del Sud per part dels països del Nord. El PSM-Entesa manifesta la inoperativitat de l'ONU, que s'ha de reformar i s'hi ha d'eliminar la capacitat de vet de qualsevol estat, i també rebutja la submissió d'Europa als interessos dels EEUU i la pertinença a l'OTAN. De la mateixa manera, denuncia la hipocresia dels dirigents polítics que s'omplen la boca de pau mentre permeten (o actuen per tal) que la indústria armamentística vengui la seva producció a països en conflicte.

El PSM-Entesa no creu en la guerra com a solució per als conflictes entre pobles i se manifesta pacifista; en conseqüència defensarà que Mallorca sigui desmilitaritzada i considerada territori de pau, una funció que per la seva posició geoestratègica pot esdevenir de gran significat i transcendència.

Evidentment, el PSM-Entesa com a partit internacionalista defensa el dret a decidir de tots els pobles del món, i assumirà com a pròpies les diferents lluites per l'autodeterminació, del Sàhara a Palestina, d'Escòcia al Tibet, i col·laborarà amb tots els moviments de transformació social i econòmica, de Chipas a Grècia, passant per Islàndia.